

Nyugalom!

Maszk a misén, maszk a folyosón. Bemutakozó kör az egyetemista Antióchia közösségben: esélyem sincs megjegyezni az arccokat, mert a maszk a felét eltakarja. Menni kell-e még az iskolába? Nehogy beteg legyek, mert aztán, ha pozitív lesz a tesztem, mehet a fél iskola karanténba, mert ott volt a misén. Megtartjuk-e ezt vagy azt a programot? Találkozzak-e a barátaimmal? Legyen-e lelki nap? Ha igen, hogyan? Szent Mór nap közös mise nélkül... 4 osztály karanténban...

...az elmúlt napokban kicsit elegendem lett ezekből. Miért nem lehet már végre normális élet? Nem lenne éppen elég gondunk úgy is? De talán a legrosszabb ez a bizonytalanság: hogy nem tudom, mi lesz holnap. Nem jön-e megint valami új szabály vagy nem lesz-e beteg valaki az ismerőseim, barátaim közül? Na és hol van Isten ebben az egészben?

Aztán meghívtak egy bűnbánati imaalkalomra és a téma, amely köré a választott szentírási részek csoportosítva voltak a nyugalom volt. Hát, mondom, ez az, ami most pont nincs. Vagy talán mégis meg lehet találni valahogy? Istenben? ... De milyen nyugalom is az, amire az Isten hív?

Az evangéliumi rész maradt meg bennem leginkább: Abban az időben Jézus ezeket mondta: „Dicsőítelek, Atyám, ég és föld Ura, hogy az okosak és a bölcsék elől elrejtetted ezeket és a kicsinyeknek kinyilatkoztattad. Igen, Atyám, így tetszett neked. Atyám mindent átadott nekem, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, s az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú kinyilatkoztatja. Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok – én megkönnyítlek titeket. Vegyétek magatokra igám, és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, s megtaláljátok **lelketek nyugalomát**. Az én igám édes, és az én terhem könnyű.” (Mt 11, 25-30)

Miből származik a nyugalom? Nem abból, hogy minden megváltozik körülöttem. Hirtelen nincs vírus, nincs bizonytalanság. NEM. Minden ott marad. Az igát fel kell venni, de tanulhatunk Jézustól egy új alázatos és szelíd lelkületet. Ez azt jelentheti, hogy nem én akarok megoldani mindent, illetve nem én akarom tudni, mit hogyan kellene tenni. Pedig milyen szépen meg tudjuk mondani még Istennek is néha, hogy mit is kellene tennie. Isten viszont nem a bölcséknek és okosoknak mutatja meg magát, hanem a kicsinyeknek. Ha bízunk Istenben, (hogy Ő kézben tartja a dolgokat) merjük alázatosan felvenni a napi igát, azt a terhet, amit ma hordoznunk kell, nyugalmat találhatunk.

Eszembe jut még egy kép az evangéliumból: Az apostolok csónakja viharba kerül, Jézus pedig alszik a csónak végében. Odamennek hozzá: „Mester, nem törődsz vele, hogy elveszünk?” (Máris tudni vélik, mit gondol Jézus... biztos nem is érdekli, mi van velük...) De Ő fölkel, parancsolt a szélnek, és utasította a tavat: „Csendesedj! Némulj el!” A szél elült, s nagy nyugalom lett. Ekkor hozzájuk fordult: „Miért féltetek ennyire? Még mindig nincs bennetek hit?” (vö. Mk 4, 35-41)

Én is néha így kiáltok Jézushoz: „Nem törődsz vele, hogy...!” Ő nem biztos, hogy megszünteti a bajt, vagy rögtön lecsendesíti a külső vihart, de segítségével a külső viharban mégis lehet bennem béke. Ő velem van, bennem él a Szentlélek által. Neki csak egy szavába kerül és elmúlik a vihar. Ha most ezt nem teszi, annak biztos van oka, mert ennél sokkal nagyobb áldozatot is vállalt már értünk: meghalt a kereszten. Értünk. Érted!

Egy kis zenei kiegészítés:

- Egy liturgikus ének:

Kelj fel, U-ram, mi-ért al-szol? Kelj fel, s ne űzz el vég-leg!

Miért fordí-tod el ar-co-dat? Se-gíts, és sza-ba-díts meg minket!

(1) Istenünk, a saját fülünkkel hallottuk, +

atyáink beszéltek el / nekünk, *

amit napjainkban, a régmúlt időkben / tettél.

(2) Hogy nem az ő karjuk szerzett nekik / győzelmet, *

hanem a te jobbod és arcodnak / fénye.

- Egy több szólamú feldolgozás: [Exsurge, quare obdormis, Domine](#)

- Ez lehet, hogy már kicsit elcsépett, de aki még nem ismeri, annak nagyon ajánlom: [Meghívtál, hogy vízre lépjek.](#) [Az eredeti szám magyar felirattal](#)